

Благословення трудовому колективу й данина пам'яті минулим поколінням

Відзначення професійного свята у Львові за гарною традицією розпочалося з урочистої літургії у соборі святого Юра. Керівництво залізниці і дорожньої профспілки разом із залізничниками вшанували спільною молитвою усіх, хто в попередні роки віддавав магiстралі всі свої сили і хист, подякували Господу за покликання до почесної і шанованої професії залізничника, попросили здоров'я, сил і наснаги для майбутньої плідної праці. Із Днем залізничника усіх привітав настоятель храму отець Роман, який рясно окропив залізничну громаду свяченою водою.

Продовжуючи традиційні заходи, делегація залізничників на чолі з начальником Львівської залізниці Богданом Піхом відвідала Личаківський цвинтар, на якому поховані колишні керівники залізниці. Залізничники запалили свічі пам'яті та поклали квіти на могили Григорія Якимовича Пороха та Марата Никифоровича Габського.

Після цього делегація залізничників урочистою ходою прийшла до пам'ятника Тарасові Шевченку. До підніжжя пам'ятника Кобзарю поклали вінок, а залізничники на знак пошани вклонилися образу незламного борця за волю і добру долю українського народу.

Фото Юрія ЮХНИЦЬКОГО

Колишнім колегам було що згадати...

Кожного року напередодні святкування Дня залізничника керівництво залізниці проводить зустрічі з колишніми начальниками служб та структурних підрозділів, які нині перебувають на заслуженому відпочинку. Цього року ветеранів залізничного транспорту привітали з професійним святом начальник залізниці Богдан Піх, голова дорпрофсожу Андрій Сенишин, керівний склад залізниці.

– Мені приємно проводити такі зустрічі, бо вони черговий раз змушують згадувати все те, чому ви нас навчали, і ми маємо нагоду висловити вдячність вам за це, – наголосив Богдан Піх. – А для вас, напевно, найважливіше поспілкуватися з колегами, із якими довелося працювати багато років пліч-о-пліч.

Ми з вами – шосте-сьоме покоління залізничників, якщо рахувати від початку створення залізниці, і можемо пишатися, що ми залізничники. Нині небагато збереглося державних підприємств, які так високо тримають професійну марку, дбаючи про своїх працівників і пенсіонерів. Це підтверджується тим, що при всіх владах залізничників поважали як людей працюючих. До речі, коли я детальніше поцікавився історією, то з'ясував, що від початку створення залізниці влада в нашому регіоні змінювалася шість разів. Нелегко працювалося залізничникам і в попереднє десятиліття. Мені здається, що навіть важче, бо ми – люди старого гарту – звикли до єдиної централізації в управлінні залізницею. Зараз відбувається реформування залізниці. Але попри те, ми всіма силами намагаємося зберегти структуру, систему і принципи роботи, успадковані від вас. Намагаємося зберегти нашу відомчу медицину, оздоровчі та навчальні заклади тощо, бо розуміємо, що втратити все це дуже легко, а повернути чи збудувати щось нове вдесятеро важче.

Мені довелося працювати поряд із

Георгієм Кірпою. Тоді було набагато легше працювати, бо ми могли більше зробити для розвитку залізниці, для соціальної сфери, особливо що стосується будівництва житла та допомоги нашим пенсіонерам і багато іншого. Із приходом влади у 2005 році все змінилося. Якщо до 2005 року ми самі планували, куди вкладати кошти, заплативши спочатку всі податки та виплативши заробітну плату, то зараз всі фінансові плани затверджуються у Кабміні. Раніше ми будували житло, школи, вкладали кошти на модернізацію наших відокремлених підрозділів, надавали підтримку навчальним закладам тощо. Зараз усе це категорично заборонено робити. Окрім того, усі наші фінансові плани модернізації підприємств нерідко скорочуються вдвічі, а кошти на соціальні потреби часто взагалі не беруться до уваги. Утім, навіть за такої ситуації ми знаходимо шляхи для того, щоб надавати допомогу нашим працівникам і пенсіонерам.

Нині готуємося до проведення Євро-2012. Ремонтуємо прикордонні станції, робимо капітальний ремонт колій. Завдяки цьому на деяких ділянках швидкість потягів зростає до 160 кілометрів на годину. Уже зараз на ділянці Львів-Підволочиськ є ділянки, на яких поїзд Львів-Київ рухається з такою швидкістю. Українська залізниця поставила завдання, щоб на час проведення єврочемпіонату зі Львова до Києва можна було добратися за 4,5 години. І це – довгим шляхом, через Тернопіль, Хмельницький, Вінницю. Для цього буде закуплено сучасний рухомий склад – денні швидкісні поїзди.

Серйозна робота з модернізації колії виконана в Івано-Франківській дирекції. Ви знаєте, що там на кривих максимальна швидкість поїздів становила 20-25 кілометрів на годину, а зараз для пасажирських поїздів вона становитиме не менше 60 кілометрів на годину.

Залізницю серйозно зачепила економіч-

на криза. У Західній Україні практично нема великих промислових підприємств, тому ми маємо лише 20-22 відсотки власної роботи, решта 80 відсотків – транзит. У 2009 році обсяги робіт скоротилися практично вдвічі. Але нам вдалося вистояти у цей важкий час і, що особливо важливо, без скорочення фахівців. Досягли цього завдяки скороченню робочого тижня. Таким чином від скорочення вберегли близько 15 тисяч фахівців. Я розумію, що за деякий час вони знайшли б собі роботу, але для залізниці це були б надзвичайно серйозні втрати, бо ми так швидко не змогли б виховати собі спеціалістів. Цього року ситуація значно покращилася, об'єми власної роботи порівняно до минулого року зросли на 21-22 відсотки, і на 33 відсотки зріс транзит вантажів. Уже три місяці ми працюємо повний робочий тиждень. Є підстави вважати, що на кінець 2010 року ми вийдемо на рівень 80 відсотків у порівнянні з виробничими показниками 2008 року.

Після розповіді начальника залізниці ветерани-залізничники цікавилися й іншими питаннями життєдіяльності галузі. Особливо їх цікавило питання будівництва евроколії від станції Мостиська-II до Львова. Утім, Богдан Піх запевнив, що це економічно необґрунтовано. Адже колії потрібно спрямляти, а земля зараз знаходиться у приватному володінні. Окрім того, на побудову такої колії потрібні значні кошти, які не окупляться навіть за півстоліття.

На завершення спілкування ветерани подякували за запрошення на святкування 149 річниці залізниці та побажали подальших трудових досягнень. У свою чергу Богдан Піх висловив побажання, щоб пенсіонери, ветерани, учителі багатьох залізничників, які зараз працюють на керівних посадах, і надалі цікавилися залізницею, брали активну участь у житті колективів, ділилися своїм досвідом.

Дмитро ПЕЛИХ